

“Ezúttal nem dalokat akartunk exponálni”

Kampec Dolores koncertbeharangozó és interjú Hajnóczy Csabával

2014. 03. 27. by A38 Captain / blog.a38.hu

A hazai underground és progresszív rock szcéna egyik legnagyobb zenekara, a **Kampec Dolores** [április 1-jén lép fel az A38 Hajón](#). Az együttes több mint két évtizede van jelen a zenei életben, sajátos, elismerten egyéni arculatával. Hét korábbi stúdióalbuma, egy koncertlemeze és a *Válogatás 1986–2003* című “best of” CD után 2014 legelején jelent meg a *Tema principale*, az együttes eddigi utolsó munkája, ami máris remek fogadtatásban részesült. Hajnóczy Csabával, a Kampec zeneszerző-gitárosával beszélgettünk az új lemezről, az undergroundról, a múlttól és a jelenről. **Tavaly decemberben jelent meg a Kampec Dolores legújabb lemeze. Milyen volt a fogadtatása és miben különbözik az új anyag az elődeitől?**

Ezúttal nem dalokat akartunk exponálni. Témáink voltak előre, vagy még azok se. Nekifogtunk játszani, és ez született. Egyébként elég különbözőek lettek a darabok. A kritikákból a kedvencemet idézem: “[Ez most a legjobb Kampec-lemez](#)” (Lángoló Gitárok).

Grencsó István érkezése óta a Kampec Dolores hangzásában minél több szerepet kapott az improvizáció. Hol húzod meg a határt a dalszerkezet megőrzésében és az improvizáció szabadjára engedésében?

Pont az az izgalmas, hogy... najó, nem “sehol”, de lehet vele játszani. A Tema principale lemezen például a *Carachita* és a tilinkós szám elég szabályos felépítésűek, de rögtönözve születettek, viszont nem teljesen szabad improvizációból, hanem terv alapján. A konkrét dalszöveg a dalszerűséget erősíti, de az *Evaliyé* című utolsó előtti lemez dalaiban szabadon játszott szólók, zenekari szakaszok vannak.

A Kampec Dolores mindig is a zenei határok feszegetéséről volt híres. Lemezeiteken egyszerre érezhető a keleti zenék, a pszichedelikus rock, a free jazz, vagy a kortárs minimalista zeneszerzők hatásai. Mostanában milyen zenékben utazol leginkább?

Továbbra is széleskörűek a vonzalmaim. Nem stílusok érdekelnek, hanem hangzások. Nehéz lenne definiálni, az számít, ami valamilyen formában megjelenik. A Kampec Dolores rengeteget turnézott külföldön.

Mi volt a legemlékezetesebb, vagy legkalandosabb külföldi fellépésétek?

Ez fordított lesz: Mexikóba mentünk volna egy fesztiválra, repülőjegy a zsebünkben, és a sertésinfluenza miatt abban az államban az adott időszakban minden közösségi eseményt betiltottak. Mire újra szerveződtek a dolgok, kormányváltás történt, és megvonták a meghívóinktól a támogatást. Így aztán Mexikó álom maradt, bár Grencsó szerint lehet, hogy így úsztuk meg...

A külföldi turnék során rengeteg barátságra és ismeretségre tettél szert. Zenészek közül kivel tartod legaktívabban a kapcsolatot?

Itt van például [Marion Coutts](#), a Dog Faced Hermans egykori énekesnője, akit még a Sziget megboldogult Bahia színpadán is vendégül láthattunk a Fekete Lyuk-béli, Tilos az Á-s és más magyarországi koncertjei után. Ő képzőművész, installátor, és nem mellesleg a kiváló londoni Goldsmith University tanára. Nagy örömmre szolgál, hogy a közelmúltban a régi barátságunk új tartalmat adhattam a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem tér és hang összefüggéseivel foglalkozó oktatójaként. Jó ötleteket kaptam tőle egy új projekttel kapcsolatban.

Zenészként, koncertszervezőként, lemezkiadóként és pedagógusként is aktív szerepet töltöttél be a hazai underground zenei életben. Milyenek látod a mai hazai és nemzetközi underground szcénát?

Az utóbbi időben jobban érdekelnek az előttem haladó öregebb vagy régi mesterek. Feltörekvő tehetségek dolgában már nem vagyok naprakész, de nem is ezt érzem fontosnak. Az “underground”, “alternatív” és más ilyen jellegű jelzők nem jelentenek számomra semmit, csak az érdekel, hogy tetszik egy dolog vagy sem.

A világhálónak köszönhetően egyszerűbb kommunikációs eszközökhöz jutottunk, az underground viszont mégsem tudta megtalálni ebben a közegben a helyét. A te szemszögedből mi lehet ennek az oka?

A művészetek történetében a korszakok egymásra következésének van egy “romantikus – klasszikus” olvasata. Minden szélsőségesebb, avantgárd, forradalmi jellegű mozgás után kiegyenlítődés következik, és aztán kezdődik előlről. Lehet, hogy ennek a libikókának is van szerepe. De az is lehet, hogy a mindenütt tapasztalható tőkekoncentráció egy mellékterméve van dolgunk: ahol sok a pénz, ott még több lesz, ahol kevés, ott tovább fogy. A Facebook is csak látszatra demokratikus: aki tud fizetni érte, azt többen látják. Azt is érzékelem, hogy az igazán, meglepően új dolgok túlnőttek a pusztán zene csinálás, koncertezés, felvételkészítés keretein.

Mesélj egy pár szót az előttetek fellépő formációról, a Gobe Dolores duókról.

Góbi Rita inspiratív, lenyűgöző táncos. Aki látta például a Természetes Vészek *Végtelenbe zárva* című darabjában, nemigen tudja kiverni a fejéből, ahogy “belakta” azt a rettenetes üvegbörtönt. Duókat fogunk vele előadni: modern táncimprovizáció szaxofonra, énekre, dobra, bőgőre, gitárra. Öt hangszer, öt karakter, öt mozgásforma.

És végül, az április 1-jei koncertre készültök valami különlegessel?

A *Szépsége titkos* egy igen régi számunk (jó példája a dal/improvizáció hibridnek). A “szabad” részében egy embrió gyors szívdobogása vesz részt a hangzó kavalkádban. Ez az embrió időközben fiatalemberré cseperedett, és a szám új verziójában a Tema principale CD-n karcos raggázással működik közre. Hajnóczy Ábel, aki a köztes időben a Drang együttes frontembereként is működött, a lemezfelvétel után most kedden a koncerten is jelen lesz, *real time*.

Soundcloud link: <https://soundcloud.com/dalok-hu/kampec-dolores-tema-principale>

Forrás: <https://blog.a38.hu/2014/03/27/interk/>